

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

چهارشنبه ۰۳ جون ۲۰۲۰

حمید انوری

نیت بد، قضای سر

خبر رسید که ملا ایاز نیازی در اثر یک انفجار در صحن مسجد وزیراکبرخان در کابل کشته شد. تعداد ملا و ملازاده و بیکار و وامانده، فریاد و فغان و واویلا سر دادند، تعداد دیگر هم، با چند سطری در فیسبوک و تویتر، گویا یک بینی خمیری بجا گذاشتند، اشرف غنی هم با شتاب به شفاخانه رفت تا دستی بر روی ملا ایاز برکشیده و تمثیل مسلمانی کند و...

و اما این کمترین با جرئت میگویم و می نویسم که "برکت"!

تا کی و تا کدام زمان باید آب را پُف پُف کرده نوشید و این ملا طایفه را گذاشت تا با سرنوشت و مقدرات این مردم و این میهن بازی کنند، اسلام را وسیله قرار داده و به نان و نوائی برسند، خون مردم مظلوم ما را در پیاله کرده و سربکشند؟!

این ملا نیازی که به جهنم واصل شد، همان ایاز نیازی است که در شهادت خواهر نامراد ما، شهید "فرخنده"، بر منبر رفت و از قاتلین شرور و اجیر شده، به دفاع برخاست و حتی به مقامات عدلی و قضائی کشور اخطار صادر کرد که اگر به آن جانپان شرف باخته، خدشه ای وارد شود، مردم را به خیابان ها خواهد کشانید.

این همان ملا نیازی است که قتل فجیع "فرخنده" را تائید و حمایت کرد و آن عمل شوم غیر انسانی و غیر اسلامی را تائید کرد.

ایاز نیازی در آن زمان در مسجد جامع وزیر اکبر خان در پایتخت کشور قتل فرخنده را از جانب اوباشان توجیه دینی می کند و قاتلین او را برائت می دهد و حتی دولت را اخطار می دهد که در صورت دستگیری عاملین این حادثه کشور به آشوب کشانیده خواهد شد و انقلاب بر پا خواهد گردید.

<https://www.youtube.com/watch?v=BZv-LjyZVaQ&feature=youtu.be>

به این کلیپ به دقت گوش فرا دهید و به دو رویی او بیشتر آشنا شوید

و چنان بود که "نیت بد، قضای سر"، شد و شر این ملای سودجو، کله خالی، شر انداز و تیارخور را از سر مردم ما کم کرد. ملا ایکه مانند همه ملاهای دیگر، دین را وسیلهٔ امرار معاش قرار داده و به نان و نوائی رسیده بود. ملا هائی از این نوع به جز مکیدن خون انسان، کار دیگری بلد نیستند و از خون خلق خدا تغذیه میکنند.

میگویند ملا نیازی به جهنم واصل شد، از ملا های نزدیک به حکومت بوده است و این کمترین را عقیده براین است که مرگ ملاهائی از این جنس، به نفع میهن و مردم بوده و هر اندازه تعداد اینها در سرزمین آبائی ما کمتر گردد، به همان اندازه زودتر به صلح و سلم همگانی می رسیم و به سوی یک آیندهٔ روشن، با متانت گام بر خواهیم داشت.

